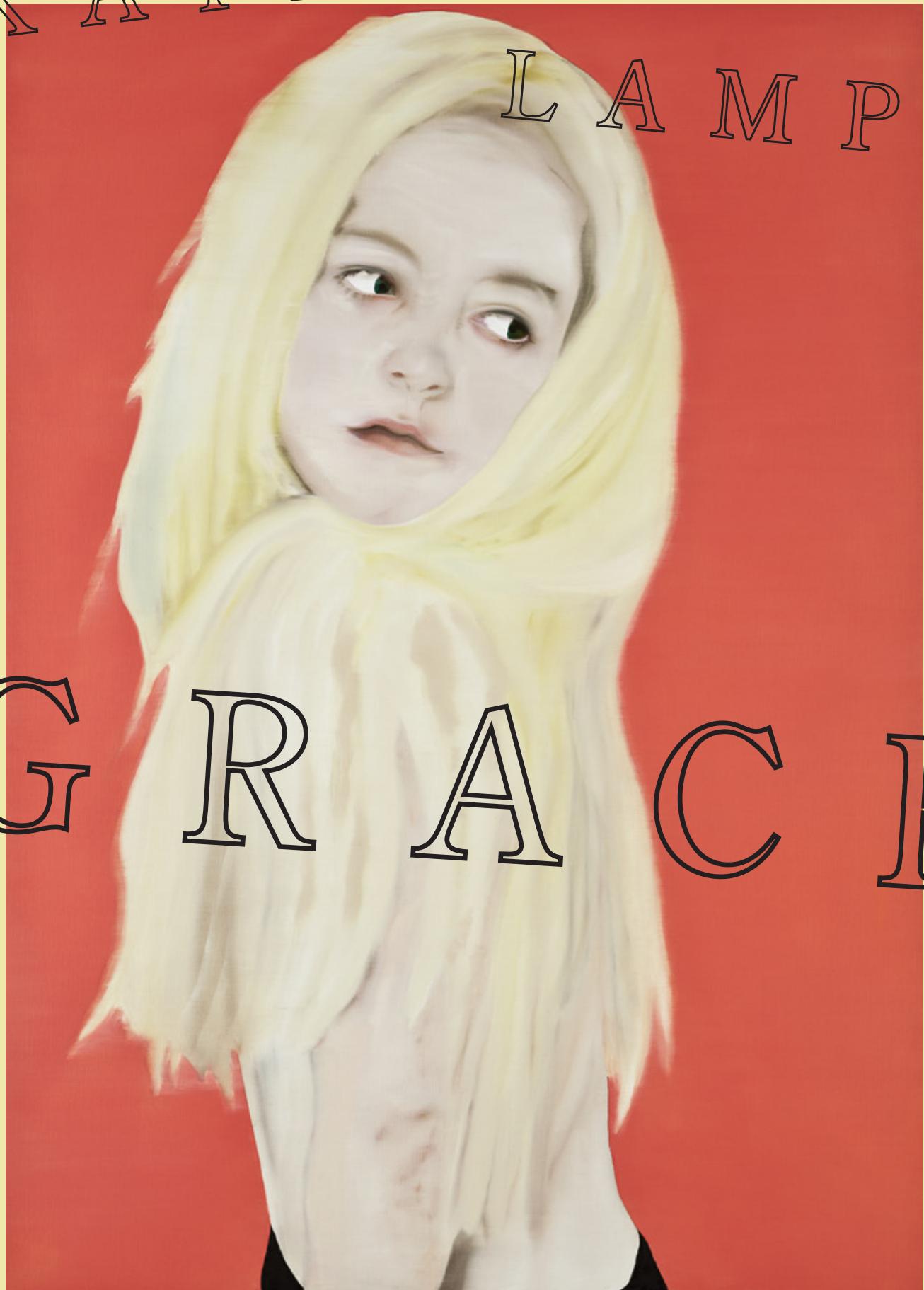

K A T I N K A
L A M P E

G R A C E

K A T I N K A
L A M P E

G R A C E

B E A U T Y

G R A T I E

É L É G A N C E

P R A Y E R

Z E G E N N I N G

B É N É D I C T I O N

Katinka Lampe

G R A T I E E N O N B E H A G E N

G R A C E A N D S T R A N G E N E S S

G R A C E E T E T R A N G E T É

by Léa Bismuth

NL

De kunst van Katinka Lampe is paradoxaal: sierlijk maar tegelijkertijd wat ongemakkelijk. De ambiguïteit stelt de kijker in staat zijn persoonlijke interpretaties in de schilderijen te leggen.

EEN ATELIER IN ROTTERDAM

Het atelier van Katinka Lampe bevindt zich in een voormalige school met bakstenen muren. De ateliers waar de kunstenaars werken, komen uit op een grote gang met industriële uitstraling. In het atelier van Katinka worden twee grote ruimtes verlicht door grote verticale ramen waar kil, maar serene licht doorheen valt. De kunstenaar in haar wereld: vastberaden, groot en alert, met een uitermate heldere blik en houding. Haar bewegingen zijn vol zelfvertrouwen. Vanaf het begin van ons gesprek verwijst ze naar het belang van concentratie, een "luchtbel" waardoor ze alles rondom haarzelf achter zich kan laten. Voor haar is schilderen een bewuste mix van eenzame overpeinzing en tijd. Iedere dag, volgens een zeer nauwkeurig tijdschema, trekt ze naar haar atelier en begint met werken: "Ik weet precies wat ik ga doen als ik hier aankom. Ik kan met verschil-

EN

The art of Katinka Lampe is paradoxal, both gracious and deploying a kind of diffuse uncanniness. Its ambiguity allows the viewer projecting his fantasies into the paintings.

A STUDIO IN ROTTERDAM

Katinka Lampe's studio is located in an old school, with brick walls. A large corridor calling industrial architecture to mind leads to studios of the artists working in it. In Katinka Lampe's studio, large vertical windows, casting a cold but serene light, light two large rooms. The artist is in her world, resolute, tall, slender, very alert, with a direct way of looking at you. She has sure gestures. As our conversation starts, she talks to me about concentration, a 'bubble' which makes it possible to leave everything there is around you: for her painting is a shrewd mixture of solitary reflection and time. Every day, with a very precise timetable, she goes to her studio and sets to work: "I know exactly what I have to do when I get here. I can make different paintings at the same time, because when one picture is not working, I start another. Only through painting I can find solutions. Each picture

FR

L'art de Katinka Lampe est paradoxal, à la fois gracieux et plein d'une certaine étrangeté. Cette ambiguïté permet au spectateur de se laisser aller à ses fantasmes face à la peinture.

UN ATELIER À ROTTERDAM

L'atelier de Katinka Lampe est situé dans une ancienne école, aux murs de briques. Un grand couloir rappelant l'architecture industrielle répartit les ateliers des artistes qui y travaillent. Dans celui de Katinka, deux grandes salles sont éclairées par de grandes ouvertures verticales, diffusant une lumière froide, mais sereine. L'artiste est dans son univers, décidée, grande, fine, aux attitudes extrêmement vives et au regard droit. Elle a les gestes sûrs. Dès le début de notre conversation, elle me parle de concentration, d'une « bulle » qui permet de quitter tout ce qu'il y a autour de soi : pour elle, la peinture est un savant mélange de réflexion solitaire et de temps. Tous les jours, selon une grille horaire bien précise, elle se rend à son atelier et se met à l'ouvrage : « Je sais exactement ce que j'ai à faire lorsque j'arrive ici. Je peux réaliser différentes peintures

lende schilderijen op hetzelfde moment bezig zijn. Als ik even vastloop bij het ene, begin ik aan het volgende. Oplossingen kan ik alleen maar vinden door te schilderen. Ieder doek is een probleem dat opgelost moet worden". Een schilder kan zich binnen enkele uren openbaren, maar het kan ook maanden duren. Ieder doek weerspiegelt een interne logica. Een systeem met intieme wetten die uitsluitend gelden voor de kunstenaar in relatie tot haar werk. Door te luisteren naar klassieke muziek of opera wordt de concentratie versterkt. Hetzelfde stuk klinkt steeds maar weer opnieuw, om de draad niet kwijt te raken...

VERZAMELEN, OPZETTEN EN UITWERKEN IN SCHILDERIJEN

Katinka Lampe verzamelt beelden die haar opvallen in modetijdschriften en kranten. Voor de recente serie schilderijen *Wannabe* (2013) heeft ze ook gewerkt met beelden die ze op het internet vond over een opvallend fenomeen in de Amerikaanse maatschappij: *Child Beauty Pageants* (schoonheidswedstrijden voor kinderen). Kleine, gekunstelde meisjes stellen zichzelf tentoon, volgens rituelen die vreemd genoeg archaïsch aandoen. Levende poppetjes met als enige doel: beroemd te worden – terwijl ze er gezien hun leeftijd nog lang niet aan toe zijn. Ze zijn *girly* en net zo onecht als de nagels op hun vingers. Hun kindertijd verdwijnt achter make-up, valse wimpers, lipstick die te rood is, pailletten en overdreven poses. De kunstenaar onderzoekt het fenomeen en poogt zich dit toe te eignen, door eerst voorwaarden te scheppen voor fotosessies met jonge modellen. In een vrolijke sfeer beginnen de door haar uitgekozen modellen te spelen, ze amuseren zich door de beroemdheid uit te hangen voor haar lens, "ze doen alsof", ondersteund door make-up en accessoires. De verkregen beelden behoren tot een vreemd domein, ergens tussen esthetische glamour en iconische constructie in. Net zoals bij een echte modeshoot geeft Katinka aanwijzingen over de pose en de blik, maar ze is zich terdege bewust van het verschil met een fotosessie in de modewereld. Het model kijkt over de schouder, glimlacht, verleidt, zet de handen op de heupen, probeert de aandacht van de camera te trekken.

Na de fotosessie kiest de kunstenaar de beelden die als beginpunt gaan dienen voor het schilderij. Foto's die ze goed

Katinka Lampe /4/122, 2011
140 x 110 cm, oil on canvas

is a problem to be solved". A picture can become clearer in a few hours; it can also take months. But there is indeed an inner logic, which governs each canvas, based on private laws, which belong solely to the artist in front of her work. Her concentration becomes fruitful when she listens to classical music and opera; one and the same piece, time and time again, so as not to lose the tread....

COLLECTING AND STAGED IMAGES

First, Katinka Lampe collects pictures that strike her in fashion magazines and the press. For the latest series of paintings *Wannabe* (2013) she has also worked using images retrieved from the Internet related to an extremely provocative American social phenomenon: child beauty pageants. Little girls, all dressed up, show themselves off in beauty contests, based on oddly archaic rituals. Like so many little living dolls, the only thing they are looking for is glamour before their time, polished as they are, like false fingernails. Baby-doll childhood disappears behind the make-up, the false eyelashes, the lipstick that is too red, the sequins and the extravagant poses. The artist works on this phenomenon in order to appropriate it herself. First by re-creating the settings of a photographic session with young models. In a very joyous atmosphere, her friends' children get involved in the game, having fun being little stars in front of the lens all 'make believe' heavily backed up by make-up and props. The images produced belong to a strange zone, some-

en même temps, car lorsqu'un tableau n'avance pas, j'en commence un autre : il n'y a que par la peinture que je peux trouver des solutions. Chaque tableau est un problème à résoudre ». Un tableau peut s'éclaircir en quelques heures ; il peut aussi prendre des mois. Mais, c'est bien une logique interne qui régit chaque toile, selon des lois intimes qui n'appartiennent qu'à l'artiste face à son œuvre. C'est en écoutant de la musique classique ou de l'opéra que la concentration devient féconde ; un même morceau inlassablement, pour ne pas perdre le fil...

COLLECTE, MISE EN SCÈNE ET PICTURALITÉ

Katinka Lampe collecte d'abord des images qui la frappent dans des magazines de mode ou dans la presse. Pour ses dernières peintures, *Wannabe* (2013) elle a également travaillé à partir d'images récupérées sur internet autour d'un phénomène de société américain extrêmement suggestif : les *Child Beauty Pageants* (concours de beauté d'enfants). Des petites filles apprêtées s'exhibent selon des rituels étrangement archaïques. Telles de petites pouponnes vivantes, elles n'ont pas d'autre qualité que celle d'un glamour avant l'âge : elles sont *girly*, vernies comme des faux ongles. L'enfance pouponne disparaît derrière le maquillage, les faux-cils, le rouge à lèvre trop rouge, les paillettes et les poses outrées. L'artiste travaille sur ce phénomène afin de se le réapproprier, en recréant d'abord les cadres d'une séance photographique avec de jeunes modèles. Dans une atmosphère

bestudeert en gebruikt, maar daarna opzij legt. De beelden dienen immers vooral als mentale ondersteuning en worden al snel opgenomen in het bewustzijn. Dankzij de fotografie als "tussenliggende realiteit" kan er overgegaan worden naar de realiteit van het schilderen. Het schilderen neemt de overhand. De portretten die ze vervolgens opbouwt op het doek zijn geen geïndividualiseerde of gepsychologiseerde beeltenissen, maar eerder mentale portretten. Gezichten in verf, zonder persoonlijke geschiedenis, zonder eigenschappen. Het draait hier niet om *het* portret van een bestaand persoon. "Daarom werk ik liefst met kinder- of tienermodellen, en niet met volwassenen: volwassenen dragen al te veel geschiedenis met zich mee, terwijl de geschiedenis van het kind zich nog moet opbouwen", legt de kunstenaar uit. Deze portretten bevatten "geen enkele waarheid". "Paradoxaal genoeg lijken de doeken zeer realistisch, maar ik verwerp het idee van realisme: als er al een realiteit gezocht moet worden, dan is het de realiteit die elke toeschouwer er zelf in ziet", verklaart ze zich nader. Als je naar een groot portret van een jong meisje met bijna witte haren kijkt, gaat je blik verder dan een specifiek gezicht, om vervolgens te verdrikkken in een laagje olieverf dat zeer dun en zonder glans is aangebracht. Je kijkt nog beter en je ziet verfstrekken in verticale lijnen, vage zones die aan de portretten van Gerhard Richter doen denken. De vloeibaarheid van een transparante penseelstreek, die zich in het beeld verspreidt. Katinka verzet zich tegen virtuositeit of het correct weerge-

Gerhard Richter, Youth portrait, 1988
72,4 x 62 cm, oil on canvas

John Currin, The cripple, 1997
111,8 x 91,4 cm, oil on canvas

très joyeuse, des enfants de son entourage se prêtent au jeu, s'amusent à être des petites stars devant son objectif, « pour de faux », à grand renfort de maquillage et d'accessoires. Les images obtenues appartiennent à une zone étrange, entre esthétique glamour et construction iconique. Comme pour un shooting de mode, Katinka donne des directions de mise en scène, mais elle a bien conscience de ce qui la sépare des séances codifiées des plateaux de mode. Le modèle regarde par-dessus son épaule, sourit, séduit, met les mains sur les hanches, sait capter l'attention de l'appareil.

Ce n'est qu'après la séance photo que l'artiste choisit l'image qui sera le point de départ de sa peinture, photo dont elle se dessaisit d'ailleurs très vite, celle-ci ne lui servant que de support mental, vite imprégné dans la conscience. La photographie, en tant que « réalité intermédiaire », permet le basculement vers la réalité de la peinture. La peinture prend le dessus. Les portraits qu'elle bâtit alors sur la toile ne sont pas des portraits individualisés ou psychologisés, mais plutôt des portraits mentaux, des visages de peinture, sans histoire personnelle, sans caractérisation. Il ne s'agit pas de faire le portrait d'une personne effective. « C'est pour cela que je travaille à partir de modèles enfants ou adolescents, et non pas adultes : les adultes ont trop d'histoire derrière eux, alors que l'histoire des enfants est encore à construire », explique l'artiste. Ainsi, ces portraits ne charrent « aucune vérité ». Paradoxalement, « les toiles ont l'air très réalistes, mais je rejette l'idée de

D E L A Y
U I T S T E L
S U R S S I S

G E N A D E
M I S È R I C O R D E
M E R C Y

Next to the pictures of the work you will find glimpses
of photo shoots and the studio of Katinka Lampe.

The interior pictures are taken in Museum Van Loon, Amsterdam,
where the exhibition *Children's portraits, from Santvoort to Lampe*
takes place from February 28 to June 9, 2014

C R E D I T S

DESIGN
75B

TEXT
Léa Bismuth

TRANSLATIONS
Plox, Sophie van der Wouw

PHOTOGRAPHY WORKS
Studio Hans Wilschut
Ilse Schrama

PHOTOGRAPHY STUDIO AND PHOTO SHOOTS
75B, Katinka Lampe, Tatjana Quax

PHOTOGRAPHY MUSEUM VAN LOON
Studio Hans Wilschut

LITHOGRAPHY AND PRINTING
Veenman+, Rotterdam

SPECIAL THANKS TO
Mieke Lampe van der Heijden
Ron Mandos Gallery Amsterdam NL
Museum Van Loon Amsterdam NL
Galerie Les filles du calvaire Paris FR
Leeahn Gallery Seoul KR
Mondriaan Fund Amsterdam NL

GRACE IS PUBLISHED BY
99 Uitgevers/Publishers
Koninginneweg 99
2012 GM Haarlem
The Netherlands

© 2014 Katinka Lampe
Léa Bismuth
99 Uitgevers/Publishers
ISBN: 978-90-78670-34-6

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced
or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical,
including photocopy, recording or any information storage and retrieval
system, without permission in writing from copyright owners.

Every effort has been made to contact copyright holders. Any copyright
holders we have been unable to reach or to whom inaccurate acknowledgement
has been made are invited to contact the publisher.

www.katinkalampe.com
www.99publishers.nl

GALERIE RON MANDOS

GALERIE RON MANDOS

Museum Van Loon

GALERIE
LES FILLES
DU CALVAIRE

LEEAHN GALLERY

9 789078 670346

